

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 39. De 3. consolatione & visione sanctissimi Sacramenti. Et de
benedictione quam ei dedit virgo Maria, & qualiter sensit Deum in anima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

170 *De iij. consolatione Sacram.*
rum: quod nūquam credidissem,
nisi vidissem, quod Angeli tan-
tum essent placibiles, & possent
dare tantam lætitiā animo.

*Indigni-
tas Sa-
cerdotiū
aliquo-
rum.*

Dum autem dicebatur missa
quidam Sacerdos celebrans erat
prope communionem, & dum
sumeret corpus Christi, frangens
hostiam, audiui vocem flebiliter
dicentem: heu multi sunt, qui me
rumpunt, & etiam trahunt mihi
sanguinem de dorso. Tunc ego
cogitavi, quod forsitan Sacerdos
non esset in cōuenienti statu su-
mendi corpus Christi, & oravi
dicens, fac quod non sit talis. Et
statim vox respondit: non erit in
æternum.

*Trigesimum nonum capitulum. De iij.
consolatione & visione sanctissimi
Sacramenti. Et de benedictione
quam ei dedit virgo Maria domina
nostra. Et qualiter sensit Deum in
anima.*

ALIA vice stabam in Eccle-
sia missam audiendo, &

De iij. consolatione Sacramenti. 171

circa eleuationē corporis Domini nostri Iesu Christi quādo personæ genua flectebant, ad eleuationē corporis Christi facta sum in spiritu: & apparuit in visione mihi beatissima virgo Maria, & dixit mihi. Filia mea dulcis filio meo, & mihi, Iam filius meus venit ad te, & recepisti suam benedictionē: & faciebat me intelligere, quod filius suus Iesus Christus iam post consecrationem hostiæ erat in altari: quasi diceret mihi noua de noua lætitia. Hæc autē verba tantā lætitiā, & gaudiū mihi dederunt quod nescio, nec credo, quod sit aliquis, qui possit dicere. Dicebat enim mihi beatissima virgo Maria prædicta verba cum magna humilitate, & cū nouo sentimento in anima mea, & cum maxima dulcedine: vnde & mirata sum postea, quomodo poteram stare in pedibus, habendo rātam lætitiā. Et postea dicebat mihi. Postquā recepisti benedictionem dilecti filij mei,

H ij

172 *De iij. consolatione Sacramenti.*
conueniens est, quod ego veni-
rem ad te, & darem tibi benedi-
ctionem meam. Benedixit igitur
me, dicens. Sis benedicta à filio
meo, & à me, & studeas diligen-
ter, & sollicitè ad amandū quan-
tum potes, quia tu es multum a-
mata, & tu venies in rem infini-
tam: & tunc tantam lætitiā re-
cepit anima mea, quantum vn-
quam receperam. In eleuatione
autem corporis Iesu Christi aug-
mētata est mihi lætitiā prædicta:
Tunc autem non vidi aliquid in
corpore Christi, sicut consueue-
ram, sed sensi Christum veraciter
in anima mea.

Cognoui autem in hoc quia
nihil est, quod ita stringat animā
cum igne ardenti, & cum dele-
ctatione amoris, sicut quando
Christus est in anima mea: & tūc
non erat sicut ignis qui cōsuevit
aliquando ardere in anima mea:
sed erat ignis suavis amoris.
Quando autem talis ignis est in
anima, tunc cognosco, quod ve-

raciter Deus est in anima: ab alio
enim fieri non potest, nam &
omnia mēbra tunc sentiunt dis-
iunctionē, & etiam sonant mem-
bra quādo disiungūtur. Et hanc
disiunctionem magis sentio dum
eleuatur corpus sacratissimum
Christi, & specialiter disiungun-
tur manus, & aperiuntur.

*Præsen-
tiam Dei
anima si
delis in
se facili-
ter co-
gnoscit.*

*Quadragesimum capitulum. De quarta
consolatione & visione sanctissimi
Sacramenti, in qua vidit in eo esse
omnium bonorum adimplentionem.*

CV M venirem alia vice ad
communicandum, fuit mi-
hi facta locutio diuina, & dice-
batur mihi. Amata! omne bonū
est in te, & vadis ad omne bonū
recipiendum. Ego autem incœ-
pi cogitare. Si omne bonum est
in te, quare vadis ad recipiendum?
Et statim facta est responsio di-
cens. Vnum non repellit aliud.
Et quando appropinquabam ad
communicandum, dictum est